HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דלמ"ד גיטלה. שהרי לת"ק גיטלה עובד כוכבים בפירוש: **ריש לקיש אמר מומרת.** [1] לגיטלה העובד כוכבים בלבו דמימר אמר העובד כוכבים היא גופה לת"ק מלגה שלח לה מילמה עלמה שלח לה מיכאל: **דתיכאל מגופיה של חילן.** [2] שיכאל מן המעופים של חילן ועשה הקן להיותו עבודת כוכבים שנשתברה מאליה דלא גיטלה העובד כוכבים וקתני יתיר דמשמע דמותר בהנאה: **לא דתייתי.** הטוף עליס מעלמה ועשה קן: [3] **דיקח נמי דקאתי גבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אי אמרת בשלמא דתייתי עליס מעלמה נהני מדרבנן.** הואיל ועל חילן של הקדש קאי ולא מועלין הואיל דתייתי מעלמה אלא אי אמרת גבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אפילו תימא דתייתי מעלמה: [4] לעולם אימא לך דתייתי מגופיה ואמאי לא מועלין הכא גבי הקדש [5] בגידולין הבאין לאחר מכאן [6] (מכאן) שהוקדש עסקינן וקסבר אין מעילה בגידולין ולית להו למידק מהכא [7] לעבודת כוכבים שנשתברה מאליה ולא קשיא לרבי יוחנן: **ורבי** [8] **[אבהו] אמר רבי יוחנן.** מתרץ [9] להאי יתיר לאו בקן עסקינן מיירי אלא שנשתברה מגופה דחלבה קן עצמו לחטוי דהשתא אפילו אי אמרת מגופיה ואמאי לא מועלין לך קשיא לרבי יוחנן: [10] (ר"ל שמסתברא) [11] ולא קשיא מהאי מעמו משום דקתני בה לישקליה משקל דמשמע שיעור שיעור בחילן ויקחמו בידו והא ר"ש אלא יהנה מן החילן: **אפרוחים לחן וכחן**[12]. אין בחילן של הקדש ואין של אחרה לפי שחילן צריכין לחילן שפורחין בכל מקום שרוצין אבל ביצים כאן וכאן אסורין משום דלא ניידי וצריכין לחילן וכחילן עלמו דמי [13] ואפרוחין שנשתברה מגופה [14] אבל עכשיו מייתי מגופה דחשתא מדקתמר יתיר בקנה דמיירי בשתברה מגופה וקשיא לר' יוחנן דתמר עבודת כוכבים מגופה אסורה: **מתני' הגוזרין שלקחו מן העופות.** מן היעד של מוצין לגורך קורות: **מוצין בעלים.** עלמן הרחוים לקורות: **ולא בשפוי.** הכשות שמפסד החרש מן הקורה: **ונכייה.** היינו עלין שלהן לפי שהגוזרים לא קנו והקדישו אלא דבר שלריך לבנין ולא שפוייה ונכייה: **גמ' אמר שמואל כונין בחול וחח"כ מקדישין.** [15] אפרוחים שהאפרוחים מותרים בהנאה בין גבי הקדש בין גבי חשרה ומאי יתיר יתיר ג"ר יוחנן דתמר עבודת כוכבים מגופה אסורה: [16] **דתייתי מעלמא** [17] **דתייתי מיד** דהא דקתמר יתיר לא קאי אקן אלא אקרקע דולחר הקן מסור בהנאה בין גבי הקדש בין גבי חשרה ומאי יתיר יתיר כלאחר כשהן כונין בגדך הבית היו קונין כל צרכי הבנין בחמנות ולאחר שנגמר הבנין היו מקדישין אותו היו לוקחין כל צרכי הבנין בחמנה ולאחר שנגמר הבנין היו מקדישין אותו ואפילו הכי אסור להשתמש בהקדש בין גבי חשרה כלאחר שנגמר הבנין ואפילו הכי מותר להשתמש בהקדש כשיעור דמי כל הבנין והשתא דאמר שמואל כונין בחול ואח"כ מקדישין ניחא דלא קשיא ליה מידי דתמר דקתמר יתיר לא קאי אקרקע אלא אקן